

4. nedeľa A

**Blahoslavení, čo šíria pokoj,
lebo ich budú volať Božími deťmi. (Mt 5,9)**

Prvé čítanie

Kniha proroka Sofoniáša 2,3; 3,12-13

Hľadajte Pána, všetci pokorní zeme, čo konáte podľa jeho nariadení; hľadajte spravodlivosť, hľadajte pokoru, možno nájdete úkryt v deň Pánovho hnevu. Ponechám v tvojom strede ľud pokorný a chudobný, tých, čo dôverujú v Pánovo meno. Zvyšky Izraela už nebudú páchať nepravosť, nebudú hovoriť lož, v ich ústach sa už nenájde podvodný jazyk. A nik ich nevystraší, keď sa budú pásť a odpočívať.

Druhé čítanie

1. list Korintánom 1,26-31

Pozrite, bratia a sestry, ako vás Boh povolal! Naozaj niet medzi vami mnoho múdrych podľa tela, ani mnoho mocných, ani mnoho urodzených. Boh si vyvolil práve tých, ktorých svet pokladá za hlúpych, aby zahanbil múdrych; tých, ktorých svet pokladá za slabých, vyvolil si Boh, aby zahanbil mocných; a tých, ktorých svet má za neurodzených a pohŕda nimi, ba aj tých, ktorí nie sú vôbec nič, vyvolil si Boh, aby zlomil tých, ktorí sú niečo, aby sa nijaký človek nemohol pred Bohom vychvaľovať.

Je to jeho dar, že vy ste v Kristu Ježišovi. Jeho nám Boh dal, a on sa stal pre nás múdrosťou, spravodlivosťou, posvätením a vykúpením. "Kto sa teda chce chváliť, nech sa chváli v Pánovi" – ako je napísané v Písme.

Evanjelium

Matúš 5,1-12a

Keď Ježiš uzrel zástupy, vystúpil na vrch; a keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Potom sa ujal slova a učil ich:
"Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení tichí, lebo im bude patriť zem. Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení. Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo. Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha. Blahoslavení, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi. Blahoslavení, ktorých prenasledujú pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť. Radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi."

Na zamyslenie

Blaženosť, šťastie! To sú slová, ktoré veľmi lákajú, a pri ktorých sa v nás, hlboko v našom srdci niečo rozochveje. Kto z nás netúži po šťastí a blaženosti! V bežnej reči však aj tieto slová strácajú svoju hĺbku a to preto, lebo sa príliš často spájajú s vecami a skúsenosťami, ktoré nám dokážu poskytnúť len krátkodobé uspokojenie. Pri podrobnejšom skúmaní dnešných čítaní je nápadné to, že tie podmienky, ktoré vo všeobecnosti považujeme za nevyhnutné pre šťastie a blaženosť, nezodpovedajú bezpodmienečne kritériám pre šťastie a blaženosť opísanými v týchto čítaniach. Vo všetkých troch dnešných čítaniach sa spomína táto centrálna myšlienka: Boh stavia naše ľudské kritériá hore nohami.

Tri rôzne zdroje o Božom poslanstve obsiahnuté v týchto spisoch, ktoré pochádzajú z rôznych časových intervalov nás zasväcujú vlastným spôsobom do tohto "Božieho programu" tak protikladného k nášmu. Hlásajú o "prehodnotení všetkých hodnôt": Sofoniáš ohlasuje pád bohatým a mocným, chudobným a pokoreným prisľubuje budúcnosť a spásu. Pavol objasňuje, že u Boha nad mocnými stoja bezmocní a slabí nad silnými. Ježiš ruší platnosť našich hodnotení a pravidiel, šťastných, blahoslavených nazýva práve tých, ktorí sú v našich očiach poľutovaniahodní a nešťastní: chudobných, plačúcich, prenasledovaných...

Boh povoláva tých, ktorí sú v očiach ľudí ponížení, hlúpi a opovrhnutí. Tí však, ktorí sa považujú za dôležitých, múdrych, mocných a silných, budú odhalení vo svojej bezvýznamnosti a ničotnosti. Prečo? Aby sa nikto pred Bohom nevychvaľoval, nebol pyšný, ako hovorí Sv. Pavol, t.j. aby si nikto nezakladal na svojich prednostiach a výkonoch, a aby nezabúdal, že všetko, čo má, a čo ho tvorí, je nezaslúžený Boží dar. Keď sme si toho vedomí, že za všetku dôležitosť a zmysel nášho života máme ďakovať Bohu, môžeme tak pokojne zanechať boje a márne snaženia, s ktorými sa často pokúšame pripisovať sebe samým našu dôležitosť a verejne ju prehlasovať.

Tým, že sa pokúsime prijať Božie pravidlá, môžeme sa nechať obdarovať tým šťastím, ktoré nemá nič spoločné so všeobecne uznávaným "šťastím". Integráciou, žitím týchto pravidiel v našom živote môžeme priblížiť túto skúsenosť šťastia nielen sebe, ale aj druhým. Keď nám Ježiš ukazuje svojím vlastným životom, ako sa stavia na stranu malých, bezprávnych, slabých, na stranu tých, ktorí sotva majú šancu na dôstojné bytie človeka, keď ho stretávame v spoločnosti všetkých tých, nad ktorými sa ohrňa nos, vtedy nejde len o nejakú teoreticko-teologickú vieru v šťastný život, ktorý po ukončení pozemskej púte prejde do nejakého duševno-nebeského bytia, ale ide tu skôr o reálny život a spolunažívanie ľudí navzájom, spolunažívanie ľudí s celým Božím stvorením tak, ako to bolo v Božom pláne už od začiatku: vo vzájomnej láskavosti, priazni a úcte, v mieri a spravodlivosti, kde každý má to, čo potrebuje k životu, kde nikto sa nevyvyšuje nad druhým, neutláča druhých. To je ten Duch, ktorého chcel Ježiš pre ľudí, ktorého túžobne očakával. Duch, ktorého sa mnohí ľudia až do dnešného dňa snažia udržať živého v Božej cirkvi nie ako len akési teoretické učenie, ale ako prakticky žité životné nasmerovanie! Aj keď vieme, že naše ľudské možnosti sú obmedzené a my žijeme v rozmedzí medzi tým, čo je už teraz možné nami naplniť a tým, čo zostáva otvorené a iba Bohom môže byť úplne dokonané, završené a to mimo času a priestoru.

Kto prijme tento životný program, prijíma samého Boha, jeho pravidlá, ktoré sú zároveň darom a úlohou, prisľubom a požiadavkou. Blahorečenia nám neprisľubujú také šťastie, po ktorom vo všeobecnosti tak túžime, to šťastie, ktoré sa snažíme dosiahnuť vlastnými silami, ale je to šťastie, ktoré nám a všetkým ľuďom natrvalo chce darovať Boh, a vďaka ktorému môže byť uzdravovaný náš chorý svet.